

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

*II Реферативна конференція
присвячена засновнику біоетики В.Р. Поттеру*

**“Феномен біоетики та біобезпеки
як індикатор стану медичної науки”**

Програма конференції

м. Харків
18 лютого 2020

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

КАПУСТНИК В.А., професор, ректор Харківського національного медичного університету

М'ЯСОЄДОВ В.В., професор, проректор з наукової роботи Харківського національного медичного університету

СІНАЙКО В.М., професор, декан VI факультету з підготовки іноземних студентів Харківського національного медичного університету

АЩЕУЛОВА Т.В., професор, завідувач кафедри пропедевтики внутрішньої медицини №1, основ біоетики та біобезпеки Харківського національного медичного університету

ЧЛЕНИ ОРГОМІТЕТУ

АМБРОСОВА Т.М., професор, кафедри пропедевтики внутрішньої медицини №1, основ біоетики та біобезпеки Харківського національного медичного університету

КОМПАНИЄЦЬ К.М., професор, кафедри пропедевтики внутрішньої медицини №1, основ біоетики та біобезпеки Харківського національного медичного університету

СМИРНОВА В.І., доцент, кафедри пропедевтики внутрішньої медицини №1, основ біоетики та біобезпеки Харківського національного медичного університету

ЕТИЧНІ АСПЕКТИ ІНДИВІДУАЛІЗОВАНОГО ПІДХОДУ В ВИБОРІ МЕТОДУ ЛІКУВАННЯ У ПАЦІЄНТІВ З СЕЧОКАМ'ЯНОЮ ХВОРОБОЮ.....	
<i>Колупаєв С.М.</i>	35
ПРОБЛЕМА СТИГМАТИЗАЦІЇ ОСІБ ІЗ ПСИХІАТРИЧНИМ ДОСВІДОМ У СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ.....	
<i>Кондратенко А.П.</i>	37
ПОЛІПРАГМАЗІЯ У ПАЦІЄНТІВ ПОХИЛОГО ВІКУ.....	
<i>Крилевська С. І.</i>	39
ЭТИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ В ГИНЕКОЛОГИЧЕСКОЙ ПРАКТИКЕ.....	
<i>Лазуренко В.В., Алексеева Е.С.</i>	41
ОТРИМАННЯ ПРАВИЛ БІОЕТИКИ – ЗАПОРУКА ЯКІСНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ У ГІНЕКОЛОГІЇ.....	
<i>Лазуренко В.В., Старкова І.В., Лященко О.А.</i>	43
ЩОДО ПИТАННЯ ОЦІНКИ СКЛАДНОСТІ ХІРУРГІЇ ПУХЛИННИХ ТРОМБІВ НИЖНЬОЇ ПОРОЖНИСТОЇ ВЕНИ.....	
<i>Маковозов О.О., Щукін Д.В.</i>	44
ЭТИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ПСИХОНЕВРОЛОГИЧЕСКИХ И МЕДИКО-ПСИХОЛОГИЧЕСКИХ ИССЛЕДОВАНИЙ.....	
<i>Мищенко М.М.</i>	46
ПИТАННЯ ДІАГНОСТИКИ ЧОЛОВІЧОЇ БЕЗПЛІДНОСТІ.....	
<i>Панасовський М.Л.</i>	47
СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ БІОМЕДИЧНОЇ ЕТИКИ В ДИТЯЧІЙ ОФТАЛЬМОЛОГІЇ.....	
<i>Пархомець Р.О.</i>	48
МОНИТОРИНГ ДОСТУПНОСТІ ОБРАЗОВАТЕЛЬНЫХ И КУЛЬТУРНЫХ ЦЕННОСТЕЙ ЛИЦАМ С ИНВАЛИДНОСТЬЮ ПО ЗРЕНИЮ В УКРАИНЕ.....	
<i>Пилипчук А. Е.</i>	50
СТРАТЕГІЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БІОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ТА БІОЛОГІЧНОГО ЗАХИСТУ ЗА ПРИНЦИПОМ «ЄДИНЕ ЗДОРОВ'Я» В УКРАЇНІ».....	
<i>Поливянна Ю.І., Райлян М.В., Макарова В.І., Семішев В.І., Чумаченко Т.О.</i>	53
ЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ СУРОГАТНОГО МАТЕРИНСТВА.....	
<i>Полякова Є.М.</i>	56
КЛІНІЧНІ ВИПРОБУВАННЯ, ПЕРСПЕКТИВИ В УКРАЇНІ.....	
<i>Приходько М.І., Іванова Є.В.</i>	57
ТРАНСФУЗІОЛОГІЯ. РЕЛІГІЙНІ ТА ПРАВОВІ АСПЕКТИ.....	
<i>Расенко А.В., Волкова Ю.В., Михневич К.Г.</i>	50
ШТУЧНЕ ПЕРЕРИВАННЯ ВАГІТНОСТІ - ТЯЖКИЙ ВИБІР АБО ШВИДКЕ «РІШЕННЯ» ПРОБЛЕМИ?.....	
<i>Романенко А.О.</i>	62
ЭФФЕКТИВНОСТЬ ГЕРМЕТИЗАЦИИ ФИССУР У ДЕТЕЙ КОМПОЗИТНЫМ МАТЕРИАЛОМ «FISSURE SEALANT».....	
<i>Рябоконт Е.Н., Токарь А.А., Волкова О.С., Канунник Т.С., Волкова И.Е.</i>	63

Результати дослідження свідчать про те, що вибір методу лікування у пацієнтів з сечокам'яною хворобою повинен, перш за все, ґрунтуватися на клінічних критеріях, викладених у відповідних національних та міжнародних рекомендаціях. При наявності однакових показань і можливості застосування декількох альтернативних лікувальних підходів - вибір за пацієнтом, за умови повного інформування про переваги і недоліки кожного з них. Дотримання даних етичних принципів при розробці індивідуальної лікувальної програми сприяє підвищенню комплаєнтності пацієнта і, в кінцевому підсумку, його задоволеності лікуванням.

ПРОБЛЕМА СТИГМАТИЗАЦІЇ ОСІБ ІЗ ПСИХІАТРИЧНИМ ДОСВІДОМ У СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Кондратенко А.П.

Харківський національний медичний університет, кафедра психіатрії,
наркології, медичної психології та соціальної роботи

Термін «стигматизація» походить від слова «стигма», яким в Стародавній Греції називали тавро на тілі злочинця або раба, з другої половини XIX ст. воно почало використовуватися в медицині як «ознака хвороби». Стигматизація людей із ментальними розладами традиційно розглядається як відношення до психічно хворих, що характеризується дискримінацією — тобто відношенням, яке негативно позначається на хворих. Зазвичай, стигма передбачає три елементи: брак знань (необізнаність), негативне ставлення (забобони) та людське ставлення, що завдає шкоди стигматизованій особі (дискримінація). Існує декілька станів здоров'я, які пов'язані зі стигмою, включаючи деякі ракові захворювання, ВІЛ, СНІД та шкірні захворювання. Однак стигма, пов'язана з проблемами психічного здоров'я, є особливо гострою та широко поширеною.

Вчені з Лондонського Королівського коледжу, що у Великій Британії, під час нового дослідження довели, що 75% людей з психічними захворюваннями не отримують необхідного лікування через упереджене ставлення в суспільстві

до цих захворювань. Причому ці результати не залежать ні від географічного розташування країни, ні від її економічного становища.

Стигматизація не тільки погіршує їх соціальну адаптацію і призводить до зниження якості життя, а й перешкоджає комплаєнсу з лікарем. Багато хворих, що мають відносно легкий рівень психічних розладів, страждають від стигматизації більшою мірою, ніж від самих проявів хвороби.

Стигма також частково перешкоджає одужанню пацієнта, тому що слугує бар'єром для звернення за допомогою. Так, 37% учасників нашого анонімного опитування серед осіб із психіатричним досвідом, визнали, що раніше мали симптоми психічного захворювання, але через стигму, вони були не в змозі звернутися за допомогою, а 63% учасників дослідження заявили, що вони або їхні знайомі відмовлялися шукати професійну допомогу, незалежно від того, що усвідомлювали її потребу. Стигма продовжує впливати на людей з психічними захворюваннями, навіть після отримання первинної допомоги. Багато пацієнтів передчасно припиняють лікування.

Попри поступовий всебічний розвиток сучасного суспільства, не тільки психічні захворювання, але й навіть розмови про них наражаються на постійну соціальну стигматизацію. Відомо, що у кожного четвертого жителя планети є симптоми подібних захворювань, однак за професійною медичною допомогою звертаються далеко не всі. Як і багато інших соматичних патологій, психічні порушення, такі як депресія, біполярний й тривожний розлади, шизофренія та інші, без належної медичної допомоги схильні прогресувати з плином часу.

У ході нашого соціально-психологічного опитування було залучено 90 здорових осіб різних спеціальностей (працівників поліції, вчителів, інженерів, лікарів). Виявлено, що більшість українців мають упередження щодо пацієнтів психіатричного профілю. З ними: не бажають створювати родини 77% опитуваних, спільно працювати (55%) або проводити вільний час (59%).

В Україні, як і у більшості пострадянських країн, стигматизація має певне історичне коріння; тому у нашій країні існують об'єктивні й суб'єктивні

причини стигми, так зокрема: радянське минуле («каральна психіатрія»), помилки в діагностиці; використання психіатрії у політичних цілях (боротьба з інакодумцями); іноді застарілі методи лікування, відсутність чітко сформульованих етичних нормативів та контролю якості медичних процедур. Також сприяють поширенню помилкових уявлень: відсутність можливостей для соціальної реабілітації, умов для реінтеграції в суспільство після лікування; соціальна ізоляція; відсутність громадської та фінансової підтримки, статистичних досліджень.

Соціальні наслідки дії стигми проявляються у труднощах працевлаштування психічно хворого, складнощах з отриманням освіти, отриманням соціальної та медичної допомоги, зі скороченням кола спілкування і т.п. Пацієнти, які зазнають стигматизації стикаються із загальним дискримінаційним настроєм, який часто супроводжується сильною ворожістю. Доведено, що стигматизація щодо психічно хворих людей має глибокий історичний аспект і значно поширена в суспільстві. Наявна ситуація вкрай негативно впливає на організацію медичної допомоги особам із психіатричним досвідом. Пропонуємо інформаційні методи боротьби із цією епідемією. Розповсюдження правдивої інформації стосовно захворювань ментальної сфери призведе до загальної поінформованості та падіння рівня стигматизації. Необхідна розробка інформаційного матеріалу, орієнтованого на зміну соціальних образів психіатрії, психіатрів та їх пацієнтів.

ПОЛІПРАГМАЗІЯ У ПАЦІЄНТІВ ПОХИЛОГО ВІКУ

Крилевська С. І.

Харківський національний медичний університет,
кафедра пропедевтики внутрішньої медицини №1,
основ біоетики та біобезпеки

Поліпрагмазія — це одномоментне призначення хворому багатьох лікувальних засобів і маніпуляцій, що часто буває нераціональним і не виправданим.